

31998L0049

L 209/46

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

25.7.1998

DIRECTIVA 98/49/CE A CONSILIULUI
din 29 iunie 1998
privind protecția dreptului la pensie suplimentară al lucrătorilor salariați și al lucrătorilor care desfășoară
activități independente care se deplasează în cadrul Comunității

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 51 și 235 ale acestuia,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

- (1) întrucât una dintre libertățile fundamentale ale Comunității este libera circulație a persoanelor; întrucât tratatul prevede că, hotărând în unanimitate, Consiliul trebuie să adopte măsuri în domeniul protecției sociale care sunt necesare pentru a asigura libera circulație a lucrătorilor;
- (2) întrucât protecția socială a lucrătorilor este garantată prin regimurile legale de protecție socială, completate de regimuri de securitate socială suplimentare;
- (3) întrucât legislația deja adoptată de Consiliu cu privire la protecția drepturilor de securitate socială ale lucrătorilor care se deplasează în cadrul Comunității și a membrilor familiilor lor, și anume Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității ⁽⁴⁾ și Regulamentul nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a procedurilor pentru aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității ⁽⁵⁾, privește numai regimurile legale de pensie; întrucât sistemul de coordonare prevăzut de regulamentele menționate nu se aplică și

pentru regimurile suplimentare de pensie, cu excepția acelor regimuri care sunt incluse în termenul de „legislație”, definit la articolul 1 litera (j) primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, sau cu privire la care un stat membru dă o declarație conform articolului menționat;

- (4) întrucât Consiliul are deplină putere de decizie în ceea ce privește alegerea celor mai potrivite măsuri pentru îndeplinirea obiectivului prevăzut la articolul 51 din tratat; întrucât sistemul de coordonare prevăzut de regulamentele (CEE) nr. 1408/71 și (CEE) nr. 574/72 și, în special, reglementările privind agregarea nu sunt corespunzătoare pentru regimurile suplimentare de pensii, cu excepția acelor regimuri care sunt incluse în termenul de „legislație” definit la articolul 1 litera (j) primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 sau cu privire la care un stat membru dă o declarație conform articolului menționat, și astfel ar trebui să facă obiectul unor prevederi speciale, dintre care prezenta directivă este cea dintâi, cu scopul de a ține seama și de natura lor specifică, și de caracteristicile sau diversitatea unor astfel de regimuri de pensii în și între statele membre;
- (5) întrucât nici o pensie sau indemnizație nu trebuie supusă nici prevederilor prezentei directive și nici celor ale Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și ale Regulamentului (CEE) nr. 574/72 și, ca urmare, nici un regim de pensii suplimentare care intră în domeniul de aplicare a regulamentelor respective, datorită faptului că un stat membru a făcut o declarație în acest scop în conformitate cu articolul 1 litera (j) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului, nu poate fi reglementat de prezenta directivă;
- (6) întrucât, în Recomandarea sa 92/442/CEE din 27 iulie 1992 privind convergența politicilor și a obiectivelor de protecție socială ⁽⁶⁾, Consiliul a recomandat ca statele membre „să promoveze, atunci când este necesar, modificarea condițiilor care reglementează dobândirea pensiilor și, în special, a drepturilor la pensie suplimentară, cu privire la eliminarea obstacolelor în calea mobilității salariaților”;

⁽¹⁾ JO C 5, 9.1.1998, p. 1.

⁽²⁾ JO C 152, 18.5.1998.

⁽³⁾ JO C 157, 25.5.1998, p. 26.

⁽⁴⁾ JO L 149, 5.7.1971, p. 2. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1223/98 (JO L 168, 13.6.1998, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 74, 27.3.1972, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1223/98 (JO L 168, 13.6.1998, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 49.

- (7) întrucât se poate aduce o contribuție la realizarea acestui obiectiv dacă lucrătorilor care se deplasează sau celor al căror loc de muncă se deplasează dintr-un stat membru în altul li se poate garanta, în ceea ce privește protecția drepturilor la pensie suplimentară, tratament egal cu cel al lucrătorilor care rămân sau al căror loc de muncă se schimbă, dar rămâne în același stat membru;
- (8) întrucât libera circulație a persoanelor, care este unul din drepturile de bază înscrise în tratat, nu se limitează la lucrătorii salariați, ci se extinde și asupra lucrătorilor care desfășoară activități independente;
- (9) întrucât tratatul nu conferă alte competențe decât cele dintre articolul 235 în scopul adoptării de măsuri adecvate în domeniul protecției sociale pentru persoanele care desfășoară activități independente;
- (10) întrucât, în scopul de a face posibilă exercitarea efectivă a dreptului de liberă circulație, lucrătorii și celelalte persoane îndreptățite ar trebui să aibă garanții sigure în ceea ce privește tratamentul egal vizând păstrarea drepturilor lor de pensionare stabilite, care derivă din regimurile de pensie suplimentară;
- (11) întrucât statele membre ar trebui să ia măsurile necesare spre a se asigura că beneficiile ce decurg din regimurile de pensie suplimentară sunt plătite membrilor și foștilor membri, precum și altor persoane îndreptățite conform acestor regimuri în toate statele membre, în condițiile în care toate restricțiile referitoare la libera circulație a plăților și capitalului sunt interzise conform articolului 73b din tratat;
- (12) întrucât, în scopul de a facilita exercitarea dreptului la liberă circulație, reglementările naționale ar trebui, acolo unde este necesar, să fie adaptate pentru a permite continuarea contribuției la regimul de pensii suplimentare stabilit într-un stat membru de către sau pentru lucrătorii care se deplasează dintr-un stat membru în altul, în conformitate cu titlul II din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71;
- (13) întrucât, în această privință, tratatul cere nu numai abolirea oricărei discriminări bazate pe cetățenie între lucrătorii din statele membre, ci și eliminarea oricărei măsuri naționale care ar putea să împiedice sau să facă mai puțin atractivă pentru respectivii lucrători exercitarea libertăților fundamentale garantate prin tratat, așa cum au fost acestea interpretate de Curtea de Justiție a Comunităților Europene, prin hotărâri succesive;
- (14) întrucât lucrătorii care își exercită dreptul la liberă circulație ar trebui să fie în mod adecvat informați de către angajatori, administratori sau alte persoane răspunzătoare de administrarea regimurilor de pensie suplimentară în special cu privire la opțiunile și alternativele pe care le au la dispoziție;

- (15) întrucât prezenta directivă nu aduce atingere legislațiilor statelor membre cu privire la acțiunile colective de apărare a intereselor profesionale;
- (16) întrucât, dată fiind diversitatea regimurilor suplimentare de securitate socială, Comunitatea ar trebui să stabilească un cadru general unic de obiective și, în consecință, o directivă reprezintă instrumentul juridic potrivit;
- (17) întrucât, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, definite la articolul 3b din tratat, obiectivele prezentei directive nu pot fi pe deplin realizate de către statele membre și ar putea fi, în consecință, mai bine îndeplinite la nivelul Comunității; întrucât prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

OBIECTIVUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 1

Scopul prezentei directive este acela de a proteja drepturile membrilor regimurilor de pensie suplimentară care se deplasează dintr-un stat membru în altul, contribuind astfel la eliminarea obstacolelor în calea liberei circulații a lucrătorilor salariați și a lucrătorilor care desfășoară activități independente în cadrul Comunității. O asemenea protecție se referă la dreptul la pensie atât în cadrul regimurilor facultative de pensie suplimentară, cât și al celor obligatorii, cu excepția celor reglementate de Regulamentul (CEE) nr. 1408/71.

Articolul 2

Prezenta directivă se aplică membrilor regimurilor de pensie suplimentară și altor persoane îndreptățite conform regimurilor respective, care au dobândit sau sunt pe cale să dobândească drepturi în unul sau mai multe state membre.

CAPITOLUL II

DEFINIȚII

Articolul 3

În sensul prezentei directive:

- (a) „pensie suplimentară” reprezintă pensiile de vârstă și, dacă regulile regimurilor de pensie suplimentară stabilite în conformitate cu legislația și practica națională prevăd acest

lucru, indemnizațiile de invaliditate și de urmaș, care ar trebui să suplimenteze sau să le înlocuiască pe cele echivalente din regimurile legale de securitate socială;

- (b) „regim de pensie suplimentară” reprezintă orice regim de pensii stabilite după criteriul profesional în conformitate cu legislația și practica națională, cum ar fi contractele de asigurare de grup sau schemele de repartitie convenite de către unul sau mai multe ramuri sau sectoare, regimuri finanțate prin capitalizare sau promisiuni de pensii sprijinite prin înscrierea unor provizioane sau orice alt aranjament, colectiv sau similar, care poate să asigure o pensie suplimentară lucrătorilor salariați sau lucrătorilor care desfășoară activități independente;
- (c) „drepturi la pensie” reprezintă orice beneficii la care membrii acestor regimuri sau alte persoane îndreptățite au dreptul, conform regulilor specifice regimurilor de pensie suplimentară și, acolo unde este cazul, conform legislației naționale;
- (d) „drepturi de pensie dobândite” reprezintă orice îndreptățire la beneficii obținute după îndeplinirea condițiilor cerute de regulile specifice regimurilor de pensie suplimentară și, acolo unde este cazul, de legislația națională;
- (e) „lucrător detașat” reprezintă acea persoană care este trimisă la lucru în alt stat membru și care, în condițiile titlului II din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, continuă să facă obiectul legislației din statul membru de origine, iar termenul „detașare” se interpretează în consecință;
- (f) „contribuție” reprezintă orice plată efectuată sau considerată a fi fost efectuată într-un regim de pensie suplimentară.

CAPITOLUL III

MĂSURI PENTRU PROTECȚIA DREPTULUI LA PENSIE SUPPLEMENTARĂ AL LUCRĂTORILOR CARE SE DEPLASEAZĂ ÎN CADRUL COMUNITĂȚII

Articolul 4

Tratamentul egal în ceea ce privește păstrarea drepturilor la pensie

Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura păstrarea drepturilor la pensie dobândite de către membrii unui regim de pensie suplimentară pentru care nu se mai plătesc contribuții în regimul respectiv ca urmare a deplasării lor dintr-un stat membru în altul, în aceeași măsură ca și pentru membrii ale căror contribuții nu mai sunt plătite, dar care rămân în același stat membru. Prezentul articol se aplică, de asemenea, altor persoane îndreptățite, conform regulilor regimului de pensie suplimentară respectiv.

Articolul 5

Plățile peste graniță

Statele membre trebuie să se asigure că, în privința membrilor unui regim de pensie suplimentară, ca și a altor persoane

îndreptățite în cadrul unor asemenea regimuri, regimurile de pensie suplimentară efectuează plata în alte state membre, sumă netă, fără taxe și alte speze care ar putea fi aplicate, a tuturor beneficiilor datorate în cadrul acestor regimuri.

Articolul 6

Contribuții la regimurile de pensie suplimentară din partea sau în numele lucrătorilor detașați

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite continuarea contribuțiilor la regimurile de pensie suplimentară stabilite într-un stat membru, din partea sau în numele unui lucrător detașat care este membru al unui astfel de regim, pe perioada detașării într-un alt stat membru.

(2) Dacă, în conformitate cu alineatul (1), contribuțiile continuă să fie plătite într-un regim de pensie suplimentară stabilit într-un stat membru, lucrătorul detașat și, unde este cazul, angajatorul său sunt scutiți de obligația de a contribui la un regim de pensie suplimentară într-un stat membru.

Articolul 7

Informații pentru membrii regimurilor

Statele membre trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că angajatorii, administratorii sau alte persoane răspunzătoare de administrarea regimurilor de pensie suplimentară furnizează informații adecvate membrilor regimurilor, atunci când aceștia din urmă se deplasează în alt stat membru, cu privire la drepturile lor la pensie și la opțiunile pe care le au în cadrul regimului respectiv. Aceste informații trebuie să corespundă cel puțin informațiilor furnizate membrilor regimului care încetează să mai contribuie, dar care rămân în statul membru respectiv.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 8

Statele membre se asigură că prevederile articolului 6 se aplică numai acelor transferuri de lucrători care încep pe data de 25 iulie 2001 sau după această dată.

Articolul 9

Statele membre trebuie să introducă în ordinea lor juridică internă acele măsuri care sunt necesare pentru a permite tuturor persoanelor care se consideră lezate prin neaplicarea prevederilor prezentei directive să-și poată valorifica drepturile pe cale judecătorească, după recurgerea eventuală la alte autorități competente.

Articolul 10

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare, în conformitate cu prezenta directivă, în termen de cel mult 36 de luni de la data intrării sale în vigoare, sau se asigură, cel târziu până la acea dată, că partenerii sociali au introdus prevederile necesare prin acord. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a putea garanta, în orice moment, rezultatele impuse prin prezenta directivă. Acestea trebuie să informeze imediat Comisia în această privință.

În momentul adoptării de către statele membre, aceste prevederi trebuie să cuprindă o trimitere la prezenta directivă sau să fie însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Metodele prin care se face o astfel de referire sunt hotărâte de către statele membre.

Acestea informează Comisia cu privire la autoritățile naționale care trebuie să fie contactate în legătură cu aplicarea prezentei directive.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre, cel târziu până la data de 25 ianuarie 2002, dispozițiile de drept intern pe care le adoptă în domeniile reglementate de prezenta directivă.

(3) Pe baza informațiilor furnizate de către statele membre, Comisia înaintează un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social, în termen de șase ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Raportul se ocupă de aplicarea prezentei directive și trebuie să propună, acolo unde este cazul, orice modificări care se dovedesc necesare.

Articolul 11

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 12

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 29 iunie 1998.

Pentru Consiliu

Președintele

R. COOK